

Levent Bilgi

- Őirler -

Yayın Tarihi:

19.12.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlaya ağlaya

Ağlamak haktan
Yaş dolu kevserden
Süzülenler pınardan
Gülen başlar gözlerden

Yalvarıyorum mevlaya
Dost eline düşmüşüm
Mutluluk keder başa bela
Gidiyoruz ağlaya ağlaya

Levent Bilgi

Ah Annem

Ah annem, annem anneciğim
Çok özledim seni
Boynuna sarılmak isterdim
Aramızda ayrılık köprüsü var
Bir ses duyuyorum o da ne?
Yavrum,yavrum yavrucuğum
Senden ayrılmak ne zor imiş
Değerini bilemedim
Ah bir görebilsem seni
Aramızda uzun yollar var.

Levent Bilgi

Analar Anası Cicanam

Sendin analar anası
Sendin bir köyün cicanası
Buna yürek nasıl dayansın
Ben nöbette nasılda gittin ansızın

Yokluğun belli yürekler daha bir yaslı
Sözlerin gönüllerde yürekler paslı
Gittin ya şimdiki sözlerin kalmadı aslı
Kimlerden öğüt alsın oğullar kızlar anası

Gülen yüzünde kederliydi ağıtların
Dertler içinde teselli çağlardı dillerin
Kimler için duaya kalkmadı öpülesi ellerin
Bağban idin bahçende yetişir güllerin en güzeli

Böyle bir ana daha sarmadı toprak ana
Senden rahat kim çıkar hakkın huzuruna
Dert çektin cefa gördün nice canlar uğruna
Yaşanacak devir dedin gitmek olurmu toprak altına

Garip idim şimdi duasız kimsesiz kaldım
Yoksun ya daldığım kuru hayalinle avunurum
Sensiz köyü,dedemi ve kendimi düşünürüm
Bedenin toprağa düştü çaresiz şimdi dalların

Yetmiş yıla sığan ömrün yeri dolmaz
Senin gibi bir ana daha gelmez
Yaş dolu gözlerime gülmek yaraşmaz
Nice sözler var ki hiçbiri seninkine benzemez

Ne söylesem anlatamam seni
Namaz dinin direği sen soyumun direği
Pas tutan gönülleri yıkardı Kevser yüreği
Velhasıl-ı dertler dergahı gönüller evi CİCANAM

Levent Bilgi

Anasın

Kahrım yok ana bilesin
Derdime ilaç sandığım sensin
Ben doyamadım sen gülesin
Affetmesem de sen anasın

Sözlerin kulakta kaldı
Güllerin dikene döndü
Açmadan baharda gülüm soldu
Tatlı dillerin kışa döndü

İntizar etmez niğde'li mahzun
Düşündüm de uzun uzun
Bitmez hasretinle hazin
Düğünüm olacaktı güzün

Levent Bilgi

Aradım

Sohbet içinde dost aradım
Ayarsız gördüm yarden ıradım
Yar eğildi düşümde ben taradım
Bağlar talan dağda gül aradım
Kul delisi gül tasında kurudu
Gönül bilmeyende yüreğim çürüdü
Düştüm sevda peşine umudum eridi
Bağıma viran geldi yapraklarım çürüdü

Levent Bilgi

Arayan Gözler

midimi ldrdn
Sen gldr kendini
Zehir ettin bana hayatı
Al bu beden senindir

Beğenmez mi Niğdelim yar
Ummana döktüm deryada hazar
Allah biliyor ya...
Gözlerim dünyada güzellik arar

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Aşkımızın Doğum Günü

Seni seviyorum
Ne bileyim işte
Bu mudur sevmek
Sende istersin beni
Nerede bülbüller
Güller bağında dikenler açtı
Sende mi terk edeceksin
Hani nerde o günler
Ayda yılda bir anlık
Olmasa derdim amma
Bu gün aşkımızın doğum günü
Bir yılda böyle geçti
Mahzendeki şarap gibi
Bu gün aşkımızın doğum günü

Levent Bilgi

Aynı Ayar

Ömür kısa zaman uzun
Her candaki inişin yokuşun
İnsana kısa gelen
Kısa sürdümü mutluluklar
Uzun süren felaketler
Hepsin de aynı zaman
Aynı ayar da saatler
Kötülük insana özgü
İyilik o da insana,
Orana bakmaz insan
Bunları göremez mi?
Yoksa gözlerim yoksun

Levent Bilgi

Aynı Sevda

Hayallerim ümitlerim
Rüyalarda bahar bahar
Mis kokan sevdalarım
Burnumda tütüyor

Ellerimde kalbimde
Solgun bugün nasır gibi
Sevdanın yolu önümde
Bulutlu gözümde sargın gibi

Ayrı ayrı günlerde
Aynı sevda aynı dava
Azgın gibi yetmeyen çilelerim
Bitmeyen şarkılarda ağlıyor

Levent Bilgi

Ayrılığa Dair

Sevdiğimdin ve lakin
Sevdiğimi bilmedin
Sevdaya sattın
Kahrım yok sana
Varmıydı bilmem ki
Kan bağımlı olmasaydı
Yapacaklarım sözde kaldı
Şimdi gözlerim yaş dolu
Soruyorsun soruyorlar
Yakınlarım yakınanlar
Gönül evim gül bahçem
Şimdi viraneye döndü
Biliyorum ben döndükçe
Sen bakıyorsun yüzüme öylece
İçim kan ağlarken nasıl bakayım
Düşünme bu acıyı
Ben düşünürüm yıllarca

Levent Bilgi

Ayrılık

Bugün de hayran oldum sana
Bir cana bin canı öylesine özlettin
Sedanı duydum hakikatte güneşsin
Ettiğim dualarda ne garipsin

Dost evine girmiş sohbet azar
Unutur bir bilmeceyi bilmez esrar
Gönüller bir olupta yollar uzayınca
Dilden çıkmaz ezgi gibi ahuzar

Gözde bu cana hikmetten bir..
Hakkını vermeyince yazar kalem hazır
Dillerde tesbih gibi çekilir sabır
Ah ayrılık senin hürmetine yazılmış bu cana ecir

Levent Bilgi

Bayram Günü

Parkta ki şadırvan gibi
Mutluluk çağlayan
Çocuklar gördüm
Bindim arabaya
Bir koltuğa oturdum
Gizemli gözlerde
Üzerinde ayakların
Manada bir parça yer
Dilenenler gördüm
Ruhum canda daraldı
Üç beş kuruşa karşılık
Ufka açıldım
Kartal da sahili
Sahilde falcılardan
Nasip dilenenler gördüm
Allah rızasına açılmış
Nasırlı eller gördüm
Sahilde dalgaları
Dinledim huzur dilendim
Kaldırım da buldum
Kendimi ararken
Lunaparka düştüm
Gönlüm rızasına
Gözlerim gözlerde
Yeşil siyah çakır eladan
Güzellik dilendim
Geçerken omuzda saçları
Envai çeşit çiçek bahçesinde
Oruç gibi arefe rayihası
Toprağa düşen yağmurda
Rüzgârdan ferahlık dilendim
Bir bayram günü

Levent Bilgi

Ben Byleyim

Ayrılık her an acı gündüz gece
Can yoldaşım yok yanımda
Sevdamı ızdırap içinde
Gözümden akan yaş gibi

Gndzm karıştı geceye
Yoksun belki denizde dalga
Ben tenhalarda avare
Sokaklarda kisesiz garip gibi

Biliyormusun ne hallerdeyim
Yüzüm gülerken ızdırap içindeyim
Bir bilsen ne hallerdeyim
Süslediğin düşümde hayalin gibi

Bazen oluyor çıldıracağım
Etrafıma garipten yabancıyım
İşte hafiften ben böyleyim
Yüreğimi ılık yakan sensin

Levent Bilgi

Ben Eşekmiyim

Dert yelim esti
Dallarım değdi sineme
Gam yükünü çekemedim
Semer benim neyime

Levent Bilgi

Bence Mutluluk

Mutlu olur insanlar sevince
Bahar gelir güzelleri gülünce
Ufuktan doğar güneşi gönlünce
İş işten geçer akıl başa gelince

Mutluluk şerbetini içen varsa dünyada
Görünce güzeli sanırım o anı rüyada
Nice insanlar gördüm dalmış derine sefada
Mutluluk arıyorsa insanı sahildeki mehtapta

Sefayı anladık çilelerle sürününce
Yaşamaya geldik yük vurdular yükünce
Daldım ummana neler gördüm düşününce
Katıldık kervana umuda küsünce

Levent Bilgi

Bencillik

İnsanlığa susamış
Bir halimiz var
Kendimizden başka yok
Sinemize sarılmış derdimiz var

Herkes düşünür kendini
Kim ki başkasını düşünür
Düşünceler bulunca son haddini
Belki bir zaman susmaya mahkum olur

Levent Bilgi

Bende İnsanım

Burnunu kıvırmış küçümsüyorsun
Bakışlarınla ezmek mi istiyorsun
Bende insanım sevemez miyim
Kaderimde sen varsan ne bileyim

Sende insandan uzak bir yabancı
Gurbette hayalini sevdim aşkım oldu anı
Kaderimde alamamakta varmış seni
Azıcık azıcık sende sevsen beni

Levent Bilgi

Beni Anlamazsın Sen

Duyuyorum sıcak nefesini ensemde
Bakıyorum kaçamak gözlerle gözlerine
İtibar edipte bakmıyorsun yüzüme
Aşık olmam diyordum vuruldum birisine

Senin sevgine öyle muhtaçken
Sevip de sevilmeden terkedilmişken
Sen gülerken bense acıyla kıvranırken
Tek teselliyle hayalini düşünürken

Sevmem diyordum sevdim işte
Acıyla kıvranırim sen her gülüşte
Saçında toka yanağında gamze
Anlatır beni anlamazsın sen

Levent Bilgi

Bir Amcanın Duygusu (14.02.00)

Yaşlı dünyamızın olağan bir günüydü
Açtı gözlerini dünyaya
Yumuk yumuktu gözleri
Kaşları bile yoktu
Dünya döndükçe yaşı artacak bir gün
Gün bile değil onun yaşı
İtri kokulu hastane odasında
Ağlıyordu her bebek, melek gibi
Ağlamsını bilmeden
Gözyaşları olmadan
O evimizin neşesi, o bizimdi
Gökten yeryüzüne inmişti
Bir meleğin kanatlarında
O tertemiz kundakta nur gibi
Biz heyecanlı pürtelâş
Kir pas bembeyaz yüzlerimiz
Velâkin saflaşan kalbimiz
Kirden görünmez simsiyah üst baş
Günler geçti, yürürken odada
Adım adım
Şimdi bir buçuk yaşında
Zaman ona yaşı verdi
Şimdi günler meşgul
Harf, kelime, anlaşılmaz sevimli seslerle
Öğreniyor meraklı
Ağu, adda, baba, dede, amme
Ah şu düşmeler olmasa
Cin gibi, ateş gibi maşallah
Malum kış günü
Soba yakma sevdalısı
Amcasına nazire yapıyor
Şevdayı öğreniyor şimdiden
Öğrenmek adına
En hoş en doğal
Taklitler
İşte benim canım
Aslan yeğenim Sebahattin

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Bir Armağan

Kaderime mesken oldu
Gönül otağım
Tanrım böyle yazmış
Dilim varmaz ne diyeyim

Huzurunda son bulsa ruhum
Toprak sarmaz bedenim
Ateşin yakmış can evim
Böyle yazmış ne diyeyim

Çileyle duruldum tanrım
Neler gördüm neler duydum
Senden bana bir armağan
Parmaklarımda kalbimin neyleyim

Gönlüme mesken oldu
Kader kurdu otağı
Tanrım böyle yazmış
Felek vurdu ne diyeyim

Levent Bilgi

Bir Garip Aşkın Hikayesi

Her köşe başında son bulur
Umuda haykıran
Voltamın ayak sesleri
Karanlık akşamli sokaklarda
Hüznü paylaşan
Sevgililer gibi
Göz göz olmuş yanar dudağımda
Tekel sigaramın tütünü
Haramlarla helalin
Akşamdan kalma lokmaların
Atalarımın nasihatın
Belkide cezb-i âlem hayatın
Son bulduğu patikalardan
Dalarken içeri bedenime
Olumsuzun olumluya
Dönüştüğü o anda
Köhne bayram
Yaşanır ciğerlerimde
En tenha köşelerinde bacakarası
İki sevgilinin cilveleriyle
Dumanla isle damarlarımda
Bir garip naralar feryatlar
Her çakışta çiviye tabuta
Anlamsız gelmeye,
Başlamışken duygular
Damlalar dökülürken
İlham köşkünden
Mürekkeple son bulur
Dizeleri yazarken ak satırlarda

Levent Bilgi

Bir Şarkı Söyle Bana

Bir şarkı söyle bana
Herkes bunu dinlesin
Yürekten sevenler
Herkes duysun işitsin

Gözlerin gözlerime değsin
Bağda gülüm olur musun
Ellerin elime değsin
Çölde serabım olur musun

Islık sesidir seni bana getiren
Titrek ve ürkek bedeni üşümüş
Yağmurlu hüzünlü gökkuşaağı gözleri
Sevda,azap,ayrılık bedende birimiş

Ağlasam göz yaşımı siler misin
Gülsem güler,ağlasam ağlar mısın
Ayrılık türküsünü çalsam sana
Ah edip inlemeden dinler misin

Beden tutsak düşer gün olur kurtulur
Ruh bedende bir zaman,bir nefes tutulur
Şevdaya düşen yanar,üşür,kavrulur
İçinden çıkılmaz derdin çilingiri yarimiş

Levent Bilgi

Bitmesin Bu Ayrılık...

Kavuşturun bizi yaradan
Neden bilmem uzar gider yollar
Yaratana varmaz dilim
El alem gider bizden ne ister yollar

Gül veremedim deste ile
Düzeni veremedim beste ile
Sel gibi aşar gönlümü duyguyla
Senide ararım bulamadım izini

Bitmesin bu ayrılık mezarda
Gönül aşık alem vefasız
Gönül umar kırık halimi sorarda
Ne beklersin garip benim gibi çaresiz

Levent Bilgi

Bizim Köyün Işıkları

Düş ile hayalini gördüm
Bir garip yanar
Bizim köyün ışıkları
Buruk sis kaplanır
Gönül penceresine

İçimde gurbetin derin acısı
Kalbimde feryadın sesi
İçime her çekişte nefesi
Bir acı saplanır haya ile beynime

Hayalimde inançsız lekeler
Saf temiz gece lambaları
Garıpten garibe suskun yanar
Alametleri bilmem neye yormalı

Gelmez oldu gece böcekleri
Ateş böceği,gece kuşu derinden suskun
Yanar yanarda çocukluğumu ararım
Bir selam geçmişe böceklere kuşlara benden

Levent Bilgi

Bu Son Dem

Gözlerim seninle dolu dolu
Sorma sensizlik bitirir beni
Yalnızlık kaderimiz olmasın
Sokma aramıza zalim ayrılığı

İçmesini bilmesem de kadeh de şarabım
Benim olmazsan yıkılır ağlarım
Uykumu bölen bir de o hasretin
İşte o zaman sağ mezara koy beni

Yaralarım azdı gönül hasta
Bana bakan kızlar hep mi usta
Vurgunum belli belirsiz nefeste
Bu son demdir sabahımda vuslatın

Levent Bilgi

Cami Avlusu

Huzur duyduğum bu yerde giderim mevlaya
Ufkumun aralanmasıydı bu kapiya yakarış
Güzellik gönlümde akarken daldım hülyaya
Paslı yüreğimde bu sevda boşuna değil ya

Dillerimde mübarek sözler
Birinde dünyevi diğerinde uhrevi
Her daim ibretli sözler söyler
İşte bu yerde bilcümle bal satar dillerinde

Sabır gönüllere işleme nakış
Tezgahtsız yerlerde tespih avare
Dualar cezbeler uzaktan haykırış
Cemaatin bulunduğu bu avluya bir bakış

Sıra sıra banklarda yabancı sıcaklık
Paylaştıkça artan gözlerde yaşamak
Zamanın hükmü yok eş dost hepsi bir anlık
Safılık arıyorsan sadece bu yer aydınlık

Göğe uzanıyor dimdik minare
Hak diyor bütün, bütün sema şahit
Kurşuni rengi solgun kubbe, biçare
Görmeyen gözler boşlukta divane

Anlayacağın anlatamadım yine kaygımı
Cami avlusunda oturduğum sayısız öğle ortası
Nice zaman feryadımı içimde saklı duygumu
Sessiz avluda yüreğime aktı kanlı gözyaşı

Derdim içimde mutluluk arayan dünya
Coştur gönül bu menzilde bulamadığım sensin
Sahilde gördüğüm düşlerimde gözyaşı derya
Yol bu yol kapılar bir bir açılıyor avluya

Damlalar coşuyor pervasız çağlayanda
İşportaya düşmüş amansız nefis belası
Dualar sarmaşık gibi dolanır doğru Allah'a
Esrik'in olmuşum ya Rab bu kul huzurunda

Umut kapısı bekler eşiğini, çocuk, yaşlı, dilenci
Niyetler tekbir olsa da saf saf salavat
Yaşlıysa belki bu sondur tutamazsın giden genci
Asırlardır köprüdür bu avlu nakdi ömrüm yolcu

Levent Bilgi

Can Verenler

Akşama meze olan loş karanlık
Gündüze yorgan çeken batan güneş
Gündüzün perde açıp gözlerime kirpik çeken
Günden kalan parça parça artık ufuk

Toprağa kök salmış can verenler
Durgun sessiz akan su toprağa mahkûm
Yerden göğe gökten yere muhtaç dolaşım
Güzelliğe göz göz bakıp güzele tonundan renkler

Gündüze geceye ton çalan umutlarım
Tan yeri ağardığında göz göz niceleri
Bazen olsa da doğaya rest çeken beden
Doğayı uyandırıp feryatla çınlayan ses

Levent Bilgi

Çağrıda Bekleyiş

Odamdayım
Vakit gece yarısı
Dinlemediğimde yukarıyı
Notalarla bezenmiş
Bir ses tın tın...
Sevgiliye çağrı
Sözler kayboldu
Bütün cümlede sessizlik
Dedim ya hey hat
Bu vakit sessizlik
Sevda bu olsa gerek
Denizde sessiz
Beklide...
Uzanırken yay gibi kambur
Belkide...
İçten içe beslediği
Bastıramadığı isyanlarda
Çarparken kayalara
Damla damla dağılırken
Umarsız bekleyişin adı
Sevda
Çağrı bu olsa gerek
Ölesiye sevdalıyken
Aşka vaktim olmadı...
(08-03-99)

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Çaresizim

İnsanım diyorum ben kendime
Bilmem ki ne garip düşünenler olur
Yanlışım doğrum umrum da yok desem de
Bu dert çaresiz öldürecek beni
Biliyorum hata bende
Şaka yaptım desem de
Tadı kaçtı buraların
Ne yapsam ne düşünsem
çaresizlik çaresizim...
Yaşıyorum zevkim yok
Ağlasam feryadım yok
Günler günü aylar ayı
Sevgiden bahsedip durdum
Yalan işte içimden atamadığım
Çaresizlik çaresizim...

Levent Bilgi

Çileli Ömrüm

Bir gün gelir bahar
Bir an olur çiçekler açar
Gün ortasında solar goncalar
Kaderime ceza diye

Çileli ömrümde
Hıçkırık boğazımda
Düğüm düğüm
Yaşlar gözümde

Bir filiz açtı ömrümde
Çilelerime bir hediye
Tanrıdan bana lütuf
Yan baktılar garip diye

Levent Bilgi

Çok Sevmiş

Sevginin bedeli ihanetmiş
Sevdanın sembolü kuru bir gülmüş
Ben isyanları oynarken
O güzel kız beni çok sevmiş

Aşktan bahsedip
Hayaller kurarken
Tesellisiz geceleri
Kadehlerde ararken

Beni mecnuna çevirip
Gülüm sensiz solarken
Yorgansız uykulara dalıp
Hayalimin balkonunda ararken

Levent Bilgi

Çukurkuyu

Kuruluş yeridir yemyeşil Kenya
Nere olursa olsun insan kalmaz yaya
Biz kalmışız da gavurun oğlu çıkmış aya
Adı budur sanı budur ÇUKURKUYU

Kıraçtır toprağı da oymak, oymak
Ak koyunundan da çıkar kaymak
Tek emeli güzelim yaylada kalmak
Adı budur sanı budur ÇUKURKUYU

İnsanlarda olmuş küme,küme
Halkımın en yaşlısı da olmuş ebe
İkilikte fırtına olmuş ne olur esme
Enin budur sonun bilmem ÇUKURKUYU

Kış gelir de çörtenler tutar saçak
Adettir düğünlerde rakıları açmak
Ekin eker çiftçisi,kimi de kaçak
İşçi,emekçi her daldan ÇUKURKUYU

Halkımın üstüne çökmüş yoksulluk
O güzelim nazlı bebelerin benzi soluk
Yaylasından da su çıkar oluk,oluk
Gözümde gönlümde sözümde ÇUKURKUYU

Yaz gelmişte eller tutmuş nasır
Al testisinde de ufacık çocuk su taşır
İrgadıda cengine el için yarışır
Levent derki tarihten bir sayfa ÇUKURKUYU

Levent Bilgi

Dağlar

Kaybettim ben güzelimi
Neyledim ben yarım
Görmedin mi gönül sultanım
Sen ne yücesin insafsız ulu dağlar

Dalga dalga tel tel
Rüzgârına kapılırdı saçları
Savrulurdu lodosunda
Sevdami duymadın mı?
Gönül tahtım bulutlu dağlar

Sen ne yücesin mağrur başınla
Şen en enginsin sarp kayalarınca
İnce ince serin eser melteminle
Niceleri yatar kucağında yıldızla ay ile

Koşardık yamaçlarında el ele çılgın gibi
Uzanırdık bayırlarına pembe kanatlı düşlerle
Şahidimizdin taşınla çiçeğinle karınca
Unuttun mu dost bildiğim ulu dağlar

Güzün alımlı kışın gelin gibi
Kardan taç giyer süslenirdin
Sana baktıkça umut ocağım tüterdi
Saadetimi çaldı kovukların düşlerin

Levent Bilgi

Değil

Yaşamak yaşamak
Sevmek değil
Talihim tarifim
Hepsi boş değil

Sevgiye sevgiliye
Ölçü koymak hoş değil
Ayrılık ayrılıktan
Ders almak güç değil

Sihirli iksiri tatmak
Her canlıya has değil
Seviyorum diyebilmek
Duyguya sevgiye bağlı

Levent Bilgi

Ders

Yaş geçiyor bre Niğde'li
Mısraların hasret dolu
Çılgın beden ruh sevdalı
Aldanma! gülerler yüzüne
Güvenme olur ya insanlık hali
Unutma geçmişte aldığıın dersleri

Verdiğin öğütlerden aldın mı hikmet
Öfkelerine hakim ol arsıza sabret
Düşmeden önce düşün muhtaca merhamet
Verilmişse bu can bedene hakka ibadet et

Yarına çıkılır mı düşün bak etrafa
Sararıyor bir bir...sor yeşeren yaprağı
Savrulan rüzgarda yerinde taş yahut kaya
Bir emel uğrunda bu can koş hidayete

Levent Bilgi

Dost

Enginlerin düzüne
Güzellerin sözüne
Güvenme dost güvenme

Davul vurmazsa dengine
Söz geçmezse gönlüne
Varamazsın dost iline

Vardın mı hiç hak tealanın indine
Bir kere sor kendine
Niye geldin dünyaya

Levent Bilgi

Düğün Seli

Sabahtan güneş doğar kapısına
Hayran oldum nazlı duruşuna
Gönül mü dayanır ocağın acısına
Gelin olur sıra gelir bacısına

Aldım sazi elime
Vurdum sazın teline
Hele bakın allı geline
Kınalı gider damat evine

Bende katıldım düğün seline
Benim yarimde gider salına salına
Hasret biter dokunurum duvak teline
Akşam olur haber gider gelin evine

Levent Bilgi

Dünya ve Ahiret

Gökte güneş yıldız ayı
Neyleyim şu yalan dünyayı
Bilir misin ahreti kıyameti
Mevlam yazmışsa yazıyı

Giden var mı gelen var mı
Gören var mı bilen var mı

Dünyası yalan ahreti gerçek
Kök salmışsa sahtekarlık
İnsan oğluna yaramaz iyilik
Yalan dünya bir tadımlık

Levent Bilgi

Dünyalım

Anam babam da çıksa aya
Tozlu yollar benim olsun yürürüm yaya
Vatanım doğduğum yer burası
Dünyadan kim bakacak dolunaya

Gökyüzünde güneş dolandı karanlığa
Mum ışığında çıkmadık mehtaba
On dördün de ay gibi ak saçlarında örgüsü
Yıldızla aya vurgun, şiir yazdık sevdaya

Bulutlar mor havada rüzgâr
Gün var yağmur berrak ve sağanak
Gökyüzü parlak oynaşta ahenkte
Parlaklığın bin bir tonu güneş sımsıcak

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Düş Yolları (17.03.00) 02:00-04:00 nöbeti

Sürahideki su misali
Dolmayı bekleyen bardak gibi
Masanın gayesiz mavi örtüsü
Nöbetlerde koridorun değişmezi
Baştan uca yer yer çamur kırıntıları
Yapışmış zemine mozaığe inat
Fırçaya cefa her darbeye
Hınç duyar mı bilinmez dökülür tel tel
Yıllara teskere vermiş silahlar dizili
Özde sağlam köhne masa üzerinde
Pörsümüş nöbet defterleri
Sayfa sayfa dolu, oda soğuk, şarjör boş
Kırpiklerim okşarken gözlerimi
Dağınık yatağımda sıcak
Gecenin bir yarısında
Uykuyla dalaşmakta, kavgalıyım
Kimileri bilirim ayrılıktan sevdalı
Değişken duygularda sınırlı günlerde
Okumasını sevmezken saymasını öğrenmiş
Kaybolan niyetlerde çıldırtan eziyetler
Her şey kalıba oturmuş sanki rayında
Ben beni unutmuşken her hatırlayıpta
Şaymayı unuttum günleri yıllar için
Ömrümü vermeye hazırlanırken karmaşayla
Cama düşmüşken baştan uca koridorun aksi
Şiir aryasında araladığım ışık huzmeli kapıda
Adım adım ürkekçe dâlıyorum
Mısraları imbikten süzerken geçtiğim düş yolları
Hücrelerim didik didik kan revan
Buharlaştıran hükümsüz zaman
Damıtılmış çocukça sevda saflığında
Mavi örtülü masada bardak gibi
İçiyorum sahrada gezginle serabı

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Elif Elif

Tarlalara apa vurdun
Nakiş nakiş kilim Ürdün
Eller için kendin yordun
Ömür bitti elif elif

Dünya yalan insan yalan
Hem teyzemdin hemi anam
Ben derdimi kime yanam
Nefes bitti elif elif

Kara Mehmet'in kalesiydin
Ahmet,Erdal'ın anasıydın
Kızlarının gölgesiydin
Sevdan bitti elif elif

Çınar idin kırıldı dalların
Övalarda sürülerin kızların
Yozların seçildi elif elif
Kuzuların öksüz elif

Belik belik omzunda saçların
Yol gider azıkların çıkınların
Herkeslerin adesiydin
Çocukların ebesiydin
Toprak sardı seni elif elif

Kara Abdullah'ın üzgün şimdi
Baçaların boynun büktü
Dağlar sana yükün yıktı
Yükün ağır elif elif

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Enflasyon Canavarı

Allah'ım başka zeval vermesin milletime
Bundan kötü zeval olur mu
İnsanlıkta insanda kalır mı
Bu enflasyon belası oldukça

İnsanda koymadın malum ya insaf
Çiftçisini memurunu bağlamışlar saf, saf
Faizler yükseliyor ne zaman gelecek af
Bu enflasyon canisi oldukça

Düyun-i Umumiye de vermiyor aman
Enflasyon düşecek ne zaman
Para oldukça insanda kalmaz din iman
Bu enflasyon belası oldukça

Levent Bilgi

Etütten Kalanlar

Geçmiş zamanda düz bir ovada
Çarpışan akıncılar misali
Değil şu anda sorunlu gençlik,Osmanlı
Anadan doğma acep akıldan yoksun
Açılan kapıda havada karışan aksin
Muallâkta ki geçen zamanın
Belki de acemi romancınının
Bitmeye yüz tutmuş mürekkebinden
Haykıran mısralar değil
Finale hazırlanan sesler kalemden
Geçen bir zamanda
Olan olmuş şu anda
Anadan üryan bir yazıda
Hatalara gebe sitemli dilekçe
Önemli bir anın gerekçesiz
Olmaz diye haykıran kelimeler
Tarifesiz

Levent Bilgi

Garip

Nefsim alim arama zalim
Yüreğın yanık arama kerem
Sanma ki tek firavun zalim
Suç benim hasret hasret garip

Yalanı uydurduğın doğruya
Mal gördün çırak durdun eğriye
Dünya fani kurt gibi dalma sürüye
Doğruysa yolun incelir koparım sanma

Levent Bilgi

Gelde Bana Sor

Evlatların torunların
Bunlar senin meyvelerin
Başları okşayan öpülesi ellerin
Kıymetini gel de bana sor

Kardeşlerin bacıların
Hepsi senin dertlerin
Ağıt yaktığın kederlerin
Her birini gel de bana sor

Sevinçlerin hüzünlerin
Karnı doyan gariplerin
Peynir ekmek dürümlerin
Lezzetini gel de bana sor

Bal rayihasında muhabbetlerin
Gece yarısı ettiğin duaların
Dillerde dağıttığın şifaların
Sevabını gel de bana sor

Levent Bilgi

Geldim Giderim

Saadete tuzak acı kader
Sevenler her gün ölür
Şu fani dünyada
Herkes ettiğini çeker

Biraz sevgi biraz keder
Hepsi gelir hepsi geçer
Bir gün olur çileler biter
Dünya bir oba konar göçer

İşte geldim işte giderim
Yarsızda olsam evsiz de kalsam
Bahtıma yazılmış kaderim
Levent'in sinesine sarılmış haktan

Levent Bilgi

Gelecek

İstanbul'un kışı
Çekilmiyor güneşi
Önünde bulutların
Ardında bin bir âlem
Vaat ettiğin yarınların
Her gün geçiyor gelecek
Geçen zamanda
Saklı olan yarınlar

Levent Bilgi

Gençlik Çağları

Aktı yine gençlik çağları
Sende denersin bu yolları
Sende süslenir sürünürsün alları
Baharda gelir çiçeklenir dalları

Yıllarda silemedi aşk dolu günleri
Hayallerimizi birleştirdi sevginin kolları
Aşkımız için mi bal yapardı arı
Ne olmuş yağmıyor umut karı

Levent Bilgi

Gönlüm Divane

Her gün başka güzelde
Her gün başka gönülde
Görsede gözleri güzel çirkin
Seven kalbe aşk dayanmaz

Kalbimi sazımı çaldı
Gönlüm divane mızrabım kırık
Kalpten kalbe gölge durulmaz
Aşka yasak göze kilit vurulmaz

Gönlüm avare olsada sevgisiz yaşanmaz
Her aşkın tomurcuğu çiçeği olsada
Her otağın özlemi sevgi olsada
Her gönüle ekilmez sevginin darısı

Levent Bilgi

Gönül Gariban

Dağlarda gezerim
Darıldı sanma
Rüyadan uyandım
Unuttu bilme

Ateşin düştü içime
Sığmadı sanki
Yabana vurdum kendimi
Yakmasın senden başkasını diye

Engel yok diye gezerim sanma
Feryadım yabana değil sanadır
Aldanıp da sakın gülüp geçme
Gönül gariban sevmiş bir kere

Levent Bilgi

Gönüldeki Sızı

Bakışların yabana doğru
Benim olda canım alsın uğru
Derdim içimde sizin gönülde ağrı
Yola düştüm sizin gönülde ağrı
Bahçemde açan gülüm olasın gayri

Kışta yürüdüm kara bastım izimi
Tazelendi tenimde yara görünce yüzünü
Saadet el edip giderken yolda aradım izini
Titremesin bedeninin toprak olunca gülersin gayri

Damlaydım göllendim denize dalga
Gözlerinde damla damla gam varsa ağla
Düşünürken tuttuğun bakışlarımı koyda
Sevdam közlenirken rüzgâra salan olma

Levent Bilgi

Gurbetin Feryadı

Yarım diye düştüm yollara
Bir yol bulamadım geldim gurbet ellere
Haber saldım boz bulanık sellerle
Senin kokun geldi serin yüklü yellerle

Kar yağınca tipi kapar yolları
Gurbetin de acı feryadınan eser yelleri
Allah'ım da çifter yaratmış kulları
Gölüne kavuşunca şakır bülbülleri

Levent Bilgi

Gurbette Güller Açarmış

Efkarlıyım bugün ben yine
Yurdum aklıma düştü bile bile
Hasret ile verdim el ele
Gördüm ki gurbette güller açarmış

Sensizliği yudum yudum sardım sineme
Garipler diyarı oldum bastım bağrıma
Kaybolan gariplerdir aşkın narına
Leventte garip oldu şimdi biçare

Levent Bilgi

Güneş'ime

Bitsin ayrılık güneşimiz doğsun
Ya hep benim olursun
Ya da güneşime insafsız
Zalim bulut olursun

Küçüktün büyümüşsün
Sen güldün artık solmuşsun
Sevdiğim dedin yaktın bağrımı
Artık sen ellerin olmuşsun

Kanar yürekte yaram
Aktıkça durmaz artar sızım
Bir tek yare geçerdi nazım
Ona da geçmiyor artık sözüm

Bir borcu var onun bana
Kurduğum hayallerden alacaklıyım ben

Levent Bilgi

Güzelim

Yolum düştü gönül dağına
Ararım seni güzelim
Kalmadı gönümde derman
Gündüz hayalimde gece düşümde

Hasretin yaktı beni
Geliversen güzelim
Şahitim oldu
Uykusuz gecelerin

Kara kalemimle
Yazarım seni güzelim
Ak satırlarımda
Okurum seni güzelim

Sazım güler mi sensiz
Gölüversen güzelim
Yanar oldu gönül ateşin
Göz yaşım da güler başımda

Levent Bilgi

Hasret Beyazı

Bir gemi kalkar bu limandan
Selamlar uğurlar buruk acılar
Bir gelir bir gider nice zamanlar
Kiminde belki umut yüklü katarlar

Batakları vadileri gökleri sis ışıktan
Umuda kürek çeker yorgun düşlerim
Nicelerine meydan okumuş hasret beyazı
Ayrılığın girdabında nidasız geçen zaman

Hüzünlü bir akşamdı kalbimde
Tufanlar hayaller dinmişti
Bir vakit okunan ezan
Çiğliklara gem vuran lodos gibiydi mübarek

Neye kadir döküldü gözlerimin ferri
Umuda hasret prangalı bedenim
Acılar çektim çilelerden ayaz
Hasretin siyah ayrılıktan beyaz

Levent Bilgi

Hayalin Yeter

Bende sevilmeK isterdim
Senin gibi birine
O kadar güzelsin ki
Bakmaya doyamıyorum

İnan o gülüşün belleğimde kaldı
O kadar mutluyum ki
Sana bakmaya doyamıyorum
Hayalin dahi yeter bana

Levent Bilgi

Hayaller

Gözlerim yolda izlerini arıyor
Beklerim her an hayalim gözlüyor
Artık yetmiyor bilmiyorum neden
Izdırabın kader elinden geliyor

Şimdi gerçeklerin izinde hayaller
Semada akseden yıldız gibi
Yaşarken nefes almayan gözler
Deniz de hırçın ah eden dalgalar gibi

Levent Bilgi

Hayat

Hayatı yaşamak
Kolay değil
Biz zoru yeğlemiştik
Kolay olsa hayat
Bu kadarda zor değil

Levent Bilgi

Hayat Mücadelesi

Aramayın beni bıraktınız yalnız
Sanmayın bu ellerde kaldım kimsesiz
Kağıtlardan kalemlerden değil bahsimiz
Şuan avcumda yılların hatırası resminiz

Şu an buradaki görevim hayat mücadelesi
Çökerken pencereden zamansız karanlığa
Siz bana ben size gündüzle güneş gibi
Zaman aralığındaki aksin ayrılık acısı

Gördüm ki bugün de yoktu denizin dalgası
Yine aynı yollardan geçerken ağır ağır
Adım adım çökerken omuzlarıma hayat yükü
Öylesine tükürdüğüm kaldırırma bugün düştü gözyaşı

Levent Bilgi

Hayat Yüku

Gönül coşar bir güzele vurulur
Sözlerim dilimde.yüregimde demlenir
Sevdaya demir attım bir ömür
Sefil gezdim çeksin hayat omzundan yükünü

Güzeller yaylasında çağlarım
Karabulut yıktı yükünü ağlarım
Boran olur bir güzele eserim
Çiçek çiçek dolaştım peteğime döksün özünü

Levent Bilgi

Hikmet

Deryada damla göller olundu
Bir bakışa düğün davullar çalındı
Bir meteliğe nice haber alındı
Sözlerde şimşek çaktı iller alındı

Sultana haber uçtu kelle alındı
Ozan doğruyu söyler kaide bilindi
Hikmet için mermer damla suyla delindi
Gözler şaş diller lal güzel böyle salındı

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Hoş Bir Gönül

Ağlıyorumdünyada
Feryadımı duyan yok
İçin için yanarken
Mutluluk ızdırap olmuş

Ne hoş bir gönül
Sevgi penceresi kapalı
Uçuşurken damlalar
Konacak yer arar

Kalbimde açmaz goncalar
Neler oluyor neler
Ah bir bulabilebilsem
Hasretle aradığım sınımsız aşkı

Levent Bilgi

Hüzün

Sevmek sevmek benim neyime
Sevdadan yana ayrılık düştü payıma
Gönül bahçemde solan gülüme
Hüzün çiçeğim bu sevdadan üşüyorum
Demıştim ya gülüm benim bir yanım hep hüzün

Ben bir gül ağacı sen gülüm
Yaprağıma düşen damlaydı yüzün
Damla hayat verirdi güle sen ölüm
Demıştim ya gülüm benim bir yanım hep hüzün

Pişmanlığa doğru gider yolun
Belene kampımıydı benim yanım
Solsaydı bedenim hayat verirdi benim
Beddua etseydim bil ki tutardı ahım

İntizar etmez Niğdeli mahzun
Düşündüm de uzun uzun
Bitmez hasretinle halim hazin
Düğünümüz olacaktı güzün
Demıştim ya gülüm benim bir yanım hep hüzün

Levent Bilgi

Izdirabın Tadı

Bana bakınca gözlerin
İçimde bir şeyler kımıldar
Güzellik ferahlık
Hepsi senden geliyor

Ellerini tutmak
Artık hayal değil
Seni sevmek bence
Kalbime zor değil

Söz geçmiyor gönlüme
Sevmemek zor seni
İnan elimde değil
Izdirabın bile tat veriyor

Levent Bilgi

İbret

Kar yağar kardelen açar
Biri güler diğeri ağlar
İsyanıma azap etme allahım
Bakar görmezse âmâ ne yapar

Yar üstünde şahin yuvası
Yağmur yağar nedendir karası
İbretine aklım ermez allahım
Derin olur gerçeklerin yarası

Levent Bilgi

İşte Hayat

Geçiyor ömrümün treni
Bende ise hal yok
Zaman akıyor hayat devam ediyor
Bense yine umutsuz

Her yerde olmuş sabah
Olur mu ki bende ümit
Sevgi ölüyor hayat can çekiyor
Umut sarhoşsa ne yazar

Levent Bilgi

Kader Yoldaşısın

Kader yoldaşısın benim
Senden sonunda inleme inim inim
İlk günlerimiz çok geç çok sevgilim
Ne olur hayallerimizi birleştirelim dersin

Kırdın ümitleri soldurdun soldurdun gonca gülleri
O eskidendi geçti artık sevda selleri
Ne olmuş o günlere esmiyor sevgi yelleri
Uzatsanda tutmayacağım kaderin kırıştırdığı elleri.

Levent Bilgi

Kalbin Kanunu

Darmadağın olmuş
Her yanımda
Tutmuyor dilim
Azabına karşılık
Neydi günahım
Gönül vermişim bir kalbe
Lütfedip sevmemek niye
Hayaline bakıp
Acı çekmek
Bir de yanmak niye
Bende bir canım
İnsanlık bu mu?
Kalbin kanunu bu mu?
Sevme demek neydi

Levent Bilgi

Kanayan Yara

Şimdi kaldım orta yerde mahzun
Kavuşumuyum bilmem hasret uzun
Sevda sarmış bedenimi artık üzgün
Bırakmayan hayallerin sarardım yaprak gibi

Sevdim seni güneş altında gün ortasında
Geçmez oldu bu dert damla damla kanayan yara
Yaz aşkları tez geçer derler ya
İşlemiş iliklerime geçmez ya rab

Levent Bilgi

Kara İbocan

Kantarda beşi bir çekersin
Pintik ile de yarış edersin
Dekabayı da harman gibi dökersin
Adamını da buldun mu yalanda incisin

Allah tan kork arpayı da gramınan veririsin
Yarış etmeye gör mahalleciyi de geçersin
Yakacağın enayileri gözün ile seçersin
Enayilerden aldığını yanıkla ödersin

Uzun oldu savcı sen oldun sanık
Biçare sökmez yalanlarıyla bulursun kanıt
Sen allahın safısın ne oynarsın yanık
Levent te olsun istersin ama olmaz tanık

Levent Bilgi

Kitap

Kitaplardır bilginin özü
Her kitap sanmayın bilginin közü
İlhamdır pirlere baş sözü
İyi kötü gösterir bilginin yüzü

Hüzün sevgi kalemdir balın özü
Derleme taşlama onlarla söyleriz türkümüzü
Onlarla anlatır anlarımız duygumuzu
İnsandır yazarı insanları eğitir kitabın iç yüzü

Levent Bilgi

Mahsun Işıklar

Izdıraplı gecelerin
Mahsun ışıkları
Yıldızlar ve sokak lambaları
Karanlığın aydınları
Zifir karanlığın şahitleri

Her birinde gizemli gözler
Anlatmaya yetmez kelimeler
Karlı yağmurlu gecelerde
Bu soğuklar sıcak anılar saklar

Sevgiye muhtaç baykuşlar
Sevgisiz yeşeren filizler
Seleğin sillesini yemiş
Talihsiz mahsun kullar

Levent Bilgi

Mehmedim Var

Hain kurmuş tuzağını
Görmez göremezmi
Gafiller önünde uzağını
Aman dinlemez düşmanı
Bekler zamansız gece karanlığında
Kırağı düşmüş bir nöbette
Hasretinde ana,baba,yar...
Üstünde bekler bir ana kucağı
Ayla sarmaş dolaş
Ortalık sis,duman nöbet nokta
Duyum gelmiş hain pusuda
Ne çıkar analar bacılar
Çelikten yoğrulmuş göğsünde
Ruh hastalarını eceli
Özgürlük budalalarının eremediği
Vatan sevgisine ermiş
Memleket hastası mehmedim var.

Levent Bilgi

Ne Bilsin Yad Eller

Çiçeği burnunda bir gelin ağlar
Yarım öldü diye yüreğini dağlar
Al yağlık ile sinemizi bağlar
Ağlama garibim ne bilsin yad eller

Gül dalında bülbüller söyleşir
Umutunu yitirenler murada erişir
Dergahında ağıt yakıp ağlaşır
Hak mevlamın rızasıyla kavuşur.

Levent Bilgi

Neyim Olur

Ozanların aşıkların incisi
Dertler hüznler misali
Dünya üstüne kurulmuş hanı
Ertaş'ta bu yolun yolcusu

Köyümden geçmez köyü
Dost dost deyî inletir yeri göğü
Soracaksın Ertaş benim neyim olur
Neyim olur neyim olur

Ondan aldım ilhamı
Düzeni sezer sazı sözü
Doğmadan her şeyi görmüş gözü
Levent olmuş insan sarrafı

Levent Bilgi

Neyleyim

Yanımda olmazsan
Hayatın anlamı yok sensiz
Mutluluk mu zindan mı
Neyleyim hayatı toz pembeyi

Seni görmezsem
Seni sevmezsem
Elini tutmazsam
Neyleyim Aslı'yı Şrin'i

Perçem gibi saçların
Yanağında gamzesi
Gücüm yetmez
Gülüşünün tarifine

Beni görmezsen
Beni sevmezsen
Elimi tutmazsan
Neyleyim Arzu'yu Leyla'yı

Levent Bilgi

Nice Bilirm

Gül ile bülbüle söyledirler
Gam ile gazeli
Irak yerlerde gezer
Ellerin güzeli

Ben nice bilirim
Gurbet ile gezeni
Acıyı tatlıyı sezeni
Alim derler insandır bu

Levent Bilgi

Niğde'li Deli Baltaca Garip Duygular

İşte bir garip delinin garip feryadının nefesiyle buluştuğu an...
Kimi zaman örse gelmiş tavlı demir gibi kızgın...
Kimi zaman sütlüman çarşaf gibi denizi andıran...
Kimi zaman dünyanın cilvesine boyun eğmiş
bütün acıların en acı şerbetini tatmış,
Meyhane köşelerinde dert satan dertli gamsız gibi...
Vefasız gönül vermiş Mecnuna dönüp Keremine yanmış,
Ferhat gibi dağ delmese de derdini çekecek dağ bulamamış...
Kimi zaman da derdine lisan olacak dizeleri bulamamış şaşkın...
Okuyup bir şey anlamayan üzülmeyin, belki de anlamsız...
Şaşırmaya gerek yok dedik ya bir garip deli....

Levent Bilgi

O'nsuzum

Sevdiğim bırakıp ellere gitti
Şimdi ben nasıl dayanırım
Sızlar mı bilinmez onun yüreği
Şimdi ben nasıl dayanırım

Aşkına güvendim yıkıldım işte
Sevgine aldandım garibim şimdi
Izdırap duyarım sen her gülüşte
Sevin sevindirdin zalim düşmanı

Sen beni unuttun ben öldüm işte
Haykırsam inlerim durmadan aşka
Nefesim bitsede bitmez işkence
Bülbülüm feryadım bitmez ötünce
Bülbülüm figanım bitmez ölünce

Levent Bilgi

Ölümden Gayri

Her zaman sen varsın
Doğarken yaşarken
Bir ömür seninle mi bitecek
Bırak peşimi yeter çektiklerim

Yeterince yüküm vardı zaten
Bir ömre nasıl sığdırdın
Mezara girmeden ölümü tattırdın
Ölümden gayri çile çektirdin

Bir damla mutluluğu çok gördün
Onca kulun arasında niye çektin kara yazın
Bir damla sevgiyi kim olsa verirdi
Hayatım hayallerin zehir oldu

Gönül hasta küstüm hayata
Çekildim sineme

Levent Bilgi

Ömrüm

Bir yılda böyle geçti
Sevgisiz umutsuz kırık dökük
Artık duygularım ırmak olmuş akıyor
Ne çare ömrümden bir yaprak daha kotu

Bahar gelecek toprak yine umut yüklü
Ama bende derman yok boş kavanoz misali
Sevgide arındırmıyor monoton hayatı
Hayatın dalgasından kopmuşuz ve bataklık

Levent Bilgi

Özgürlük Kuşları

Havalandı buralardan
Uçtu uçtu dağlara
Özgürlük kuşları
Dönecekler bir gün

Gün doğacak
Ümitler filizlenecek
Güller açacak
Aydınlanacak her yer

Yağlı ilmik sıkar
Özgürlüğümü beni
Nice canlar uğruna
Zindanlardan kırlara

Levent Bilgi

Özgürlük Meşalesi

Yabani ceylan yavrusu
Özgürlük ateşi alevlendi
Uçsuz bucaksız ulu dağlar
Sende kıvılcımlandı özgürlük meşalesi

Yozlaşmış insan kisvesi
Bumudur uğur davası
Uğrunda ölmek varken
Başlasın insanlık mücadelesi

Levent Bilgi

Rükneddin

Sen Şimdi anta oldun
Rükneddin Rükneddin
Defolu kuyruktan artan
Junior'a madeyn trkey
Yapımı kemer oldun
Rükneddin Rükneddin

Ben geçerken yoldan bazen
Bana gösterdiğin diŐlerin
Camda buharlaŐırdı nefesin
Rükneddin Rükneddin

Şimdi rezil oldun mübarek
Şen gayri ellerin omzunda
Elleri cansız bedeninde geziniyor
Rükneddin Rükneddin

Levent Bilgi

Sar Beni

Gel gizli gizli
Gönülden sevişelim
Şeninle birlikte
Ölene kadar ayrılmayalım

Yanağında açmış bir gül
Sar beni kollarına
Gül serdim yollarına
Bitsin bu ayrılık
Kavuşalım artık

Levent Bilgi

Sazımdaki Lekeler

Sazımdaki lekeler
Mızrap izleri
Kederli sevinçli anlardan
Temiz kirli izler taşır

Aklımdaki ezgiler
Fikrimdeki inciler
İşte bunları saklar
Sazımdaki lekeler

Elimden düşmez çoğu an
Yalnız kaldığı zaman
Dertli türküler söyler
Sazımdaki lekeler

Her perdede bir düş
Hayalimde düşünce saklı
Ben görmezsem uzun ince düşleri
Görür sazımdaki lekeler

Yadığar değil yad-ı benim
Dahasını anlatmaya yetmez
Şazımda ki bam teli
İnce duygumun filizleri
Odak noktam sazımdaki lekeler

Levent Bilgi

Sen Gideli

Akşam oldu çoktan bile
Düşünce kapıya vurdu
Derinden bir boşluk içindeyim
Vakit geçmez sen gideli

Ayağında potini sırtında elbise
Kokusu çoktan içine sindi bile
Biliyorum düşünüyor dalıyorsun uzaklara
Uzaktan uzağa anlarım sen gideli

Yaşadığımız paylaştığımız
Yanlışlar doğrular çoktan dem aldı
Kardeşlikten pay ettiğimiz ödünümüz
Düşüncelerim ders aldı sen gideli

Çileyle duruldum tanrım
Sen orda tüfek çatinca
Levent'e umut eller kalem tutunca
Neler yazdı sen gidince

Levent Bilgi

Sen Hiç Melek Gördünmü

Sen hiç melek gördünmü
Ben gördüm inanmazsan dinle
Bir of çeksem başucumda
Ben anamı gördüm

Canım yansa benim solsa
Dağlarda binse omzuma
Görünce gözlerim anamı
Döner gönlüm gonca güle

Teninde can var mı bilinmez
Ana haktır bu sırra erilmey
Gönül bahçemi dersem
Anamın bir dalı etmez

Levent Bilgi

Sen Yarattın

Tabuları yıktık putları kırdık
Her düşünceye açığız dedik
Çağdaşız çağ atladık dedik
Doğallığa ilgi duyduk velâkin
Kendi icatlarımız maddenin esiri olduk
Düşüncemizi değiştirdik
Dünyamızı değiştiremedik
Boşluktan kurtulduk sandık
Boşluğa batağa iyice battık
İnsanız dedik akla hizmet ettik
İştahımız kabardı ya!
Etrafa baktıkça hayırsız gözler
Sonsuz aşınaya itibar etmedi
Monotonluktan kurtulduk deyip
Bataktan rezilce zevk aldık
Masum kullara çamur attık
Yaradılış manasına ters düştük
Biz yaratana sonsuz aşınaya
Kafa tutuk hâşâ
Ne cüret ya rab senin nimetlerine
Adaletine sınırsız gücüne
Sonsuz güzelliklerine
Biz ne yaptık ben ne yaptım
Utaniyorum ya rabbi...
Sana layık olamamaktan
Sen yarattın asi değilim
Rızkımı sen verdin
Ruh ile canı sen yarattın
Ya rab...

Levent Bilgi

Senin Yoluna

Yarim aşta gel ne olur
Sevmek böyle mi olur
Seni sevince suç mu olur
Aşkın olmayınca sevgim solur

Canım gurban olsun canına
Aşkımı serdim senin yoluna
Kalbimi al ayaklar altına
Ne olur yarama dokunma

Levent Bilgi

Sensiz Bırakma

Sen yabancı ellerde
Ne gezersin
Aradığın bendedir
Döngel artık sevgilim

Sen başka dünya kurdun kendine
Beni sensiz bırakma
Gel beraber olalım
Ayrı gönüllerde tat olmaz

Bir gönüle göçelim
Aşk yaylasına konalım
Çiçekli olsun oğul versin arımız
Şen olsun bade güzel gönlümüz

Levent Bilgi

Serin Muhabbet

Garibim yol arkadaşım
Çobanyıldızı
Ötların dibinde taşların ardında
Ûrkek bakışlar
Ovaya denge aşığı ilham
Bozkıra dulda dağlar
Yamaçtan esen rüzgârın uğultusu
Semadaki âlemin gökteki sesi
Akşam olunca başlar
Serin sessiz âlemde sınısıcak
Dost sırdaş yer gök komşu
Yaslanmış dağa yıldızın muhabbeti

Levent Bilgi

Sevda Yüku

Arzu halin yine karşımda
O gülüşün bakışların aklımda
Hatıralar yok sen varsın hayalimde
Rest çektim bize bakan kem gözlere

İnanma derim benden başkasına
Kanma sakın sevda cambazlarına
Her sevgine böyle nasihat aldanma
Gülümüzü derelim sevda bahçesinde

Bir sır veriyorum katar çekmez ki
Emanetim sanadır bilmezsin sanki
Güle verdim bülbülsüz almaz belki
Kalbimin armağanıdır sana sevda yükü

Levent Bilgi

Sevdam

Karlı gecelerin yıldızlı şafağında
Karanlığa son ümit son kurşun silahımda
Mutlu bir gününde benim için ağladığında
Sevdam için odamda sazım sızlar

Sanma ki gözlerimden yaş akmaz benim
Gönül tenhalarımda yağmur sağanak benim
Gece gündüz hayalin gönülden çıkmaz benim
Sinem otağına ateş düştü dağlar benim

Gökyüzünde bulutlar kayıp yıldızlar üşür
Yalnızım buralarda gittiğin yere beni de götür
Turnalar sevdaya uçtu baharın ötüşür
Kavuştuğum gün sabahımdır bahar

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Seviyor Sevmiyor

Seviyor sevmiyor
Gönül ferman dinlemiyor
O yar sevdiğimi bilmiyor
Hadi sende biliyor biliyor
Gönlüm sen desende demesende
Mantıklı düşünce acı geliyor
O güzel kız sevmiyor sevmiyor
Okursan bu satırları beni anla güzel
Seni ne kadar çok seviyorum
Ak satırlardaki bu karalamaları
Oku! varsa kalbin anlarsın belki beni
Büyülediğin kalbi ancak...
Sen çözersin okuyan güzel

Levent Bilgi

Sır

Benim dostsuz yarım gönlümdür
Dünya sona ersede dostsuz gönlüm sırrımdır
Günahkar oldumsa dünya malı içindir
Kalem bende ilham bende sevgi benim özümdür

Sır vermeye yemin ettim kalbimden
Neler çektim neler kesilesi dilimden
Sevgiyi buldum saadeti düşürdümse elimden
Hainlik ettimse af dilerim gönülden

Gizlemedim sırrımı düştü dilden dile
Söyleme hissini düşünceye vursa bile
Düşersen dile zarar çekersin bile bile
Kaybettim yarimi gezerim gece ile

Levent Bilgi

Son Başbuğum

Milyonlarca yürek o gün yaslıydı
Gökte bulut mor, saçlarında beyaz kar
Yazdığı son tarihe ağlıyordu
Böyle bir gün görmedi Kızılay Meydanı
Uğurlanan asırlık son başbuğumdu

Dava uğruna ölen imanlı Őehitleri
Trkmn son bestesinde suskun kopuz tar...
Dört bir yandan gelen dava erleri
Omuzlarda ecdadınaydı son görevleri
Anadolu'yu titretip giden son başbuğumdu

Sanma ocaklarda yalnız resmin kaldı
Dalgalanırken üç hilalin arŐa dikili tuğun var
Őahlandırdıęın Anadolom gidiŐinle tefekküre daldı
Őzlerde sancak yıkılmaz gayri genęlerin aldı
Eyllleri gğsleyip giden son başbuğumdu

Elbet bir gün bende toprak olurum
Dedin ki bu yol ęetindir turanı tarih yazar
Yaprakların Hazan oldu kırıldı dalların
Mahzun suskun ve ksz kaldı yavruların
Yolculuğa milyonlarla uğurlanan son başbuğumdu

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Sonsuz Sema

Öleceksin ve dağlarda özgürce
Savrulan rüzgârda ansızın
Karlarda açan kardelen gibi
Garip gibi kalacaksın öylece

Sensin bana ilham olan
Sonsuz semaya açılan
Aradığım patikalı sokaklarda
Bulurum inan geleceğe açılan kapıda

Damla damla toprağa hapsolan
Muradın almadan hayale savrulan
Merkezinde aradığın atomdan
Dağlarda taşlar da amaç için yaratan

Levent Bilgi

Söyle Hayırsız

Musalla taşında yatıyorum
Kim bilir sen nerdesin
Arayıp sormuyor düşünmüyorsun bile
Seni üzecek ne yaptım
Söyle hayırsız söyle

Musalla taşında yatıyorum
Hoca efendi soruyor
Seveni var mıydı fani dünyada
Taşlar bile susuyor neden
Hayırsız sevgilim neden

Musalla taşında yatıyorum
Böyle mi ayrılacaktın benden
Ölüm bile ayıramaz derdin
Ama beni terk ettin böyle
Hani ölümsüzdü aşkımız

Mezar taşıma yazıldı
Sevilmeden seven
Ardına bakmadan terk edip
Çocuk gibi alay edip giden sevgili

Levent Bilgi

Suçlu Benmiyim

Kara geldiye kaderim
Hiç gülmediyse kör talihim
Tek suçlu benmiyim
Bir gün bile açmadıysa kara bahtım

Ömrümde bir gün gülmediyse yüzüm
Teselli olmadıysa verenim
Suçlu ben değilim
Yoksa avunacak sevgilim

Levent Bilgi

Ta Kendisi

İşlenen elmas taşı
İşte o var ya
İşlenmeyen etkilenmeyen
Kabusların karanlıklara
Dek
Süren inadin öyküsü
Sevgiyle sevdanın ocağı
Taştan beter
İşlenmeyen kalbin
Ta kendisi
Bırak güzelliği
Bırak duyguyu
İşlenmeyen canın
Ta kendisi
Yılgınlıklara gebe
Mutluluklara perde
Çekil aradan
Diyorum sana
İki canın senin canın
Senden miyim?
Bu soruların belki
Ta kendisi
Herkes kurdu
Bu köprüyü
Ebeveyne inat
Kırdık belki
Görünmez bağı
Görünmez göremezsin
Bu gözlerle
Görecek olan
Kalb gözünün
Ta kendisi
Yaşama arzusu
Doluyken sevgiyle ben
Hayallerimde başladı
Ceket astarı çamaşır ipi
Belki de bakır kablo
Damarlarımda ki kanı
Durduracağın
Ta kendisi
Her mutlulukta var ya
Şerbet misali biraz
Biraz değil fazla
Bizde kırgınlıklar
Olanların yaşananların
Ta kendisi
Çatışmalara gebe
Yaşamımızdan kopukluklar
İşte bu yaşananlar
Atayla oğlun
Ta kendisi

Levent Bilgi

Tasız Sultan

Karlı dağların tasız sultanı
Ceylandan mı aldın endamı
Nazar eyledi menekşenin sevdası
Sevda bahçesine girmez olaydım

Kör olaydı gözlerim görmeyeydi seni
Sağır olaydımda duymayaydım sesini
Olmuyaydı ayağımda varmayaydım yoluna
Dilek ağacına da varmayaydım gönülle

Sana benzer sana yaraşır
Çiçeklerde sana bakar yarışır
Şeni görünce gülünen bülbül gül üşür
Seni sevmek suçsa Allah affetsin beni

Levent Bilgi

Tankçılar

Edirne'ye attım postu
Ne yazar düşman kursa pusu
Tankçı değimli düşmanın ecel korkusu
Tetikte her zaman çelik zırlı Türk ordusu

Tankçılar ölmez herkes bilir bunu
Dağa karşı durulmaz bilir yunanlı
Serhat boylarında bekler siyah bereli
Mehmede karşı durulmaz ölümden gayri

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Tenhada

İçinden söküp aşkın
Atma dur bak...
Dön bir kez olsun
Duyguların tenhadayken

Levent Bilgi

Türküm Tarihim

Bu bağlar bizim bağımız
Sıladan çalınır sazımız
Kadir mevladan gelir sesimiz
Dinleyen olmasada yine söylenir türkümüz

Her derde deva bulunur diyemem
Çare haktandır kuluna lokman diyemem
Dalsam da derin hayallere hülya benim diyemem
Gönül figan ederse duyulur mu bilemem

Türküm tarihim geçmişten gelecektir
Aşığa ozana halaya horona maya çalar
Girmektir derğah'a şerbetin içim yakar
Bir gün bende el etek öper alırım selam

Aşk elinden dara düşüp dilenmez
Bilen bilir bilmeyense halımız
Garibim deyip de bilmeyense halımız
Mahlassız da dile dolanır türkümüz.

Levent Bilgi

Ulvi Aşk

Sevdiysen yanımda ol
Sevdiysen gönlümde ol
Aşkımızı bilirsen
El ele benimle ol

Her gece her gece ulvi aşk
Yürekte gönülde ne güzel meşk
Bu aşkın belirli tarifi yok
Hoyratça tutuklu yaşıyorum

Gel gel çağırıyor bak
Bu aşka sende bir mum yak
Hesaba kitaba gelmez yanım
Başım bozuk bu aşkın hesabı yok

Levent Bilgi

Unutma Diyemem

Önümde sevginin yolu
Kaderimde izin var ahu
Gönülden sana tanrı kelamı
Yoksa geldimi sevdanın sonu

Gün doğar belki
Beni unutursun
Seher vakti belki
Beni hatırlarsın
Şafak sökünce belki
Beni özlersin

Unutma diyemem sana
Çakır gözlerini gördüğüm an ki
Damla damla aktın içime
Oğün bugün hatıran saklı buramda

Gün doğar belki beni unutursun
Seher vakti belki beni hatırlarsın
Şafak sökünce belki beni özlersin
Belki de gözler dolu yaşlı beklersin

Levent Bilgi

Uyandım

Mutluluk arıyorken
Düslere kandım
Izdiraptan kaçarken
Acı gerçeğin sızısıyla uyandım

Levent Bilgi

Uzak

Nice gönül var duygudan uzak
Sevgi var sevgiliden uzak
İnsana insanca bakan gözlerim var ki
Bol dünyaya dar gelen ayaktan uzak

Ayrılığa tat katan uzaktır uzak
Bencille gönül sofrasına otursada
Dosta yazıktır dost uzak
Ufuğa düşle bakan yakından uzak

Mahsunca eğilen dudaktan uzak
Ayaklar var beyinden uzak
Tanrı yaratmış kulundan uzak
Demim alınca gelir ilham şairden uzak

Levent Bilgi

Üç Dosta Dair

Konya'nın yağız yiğidi
Babandan mı aldın öğüdü
Susuz bıraktın kuruttun koca söğüdü
Git Erzurum da meşenin has kütüğü

Elma yemeğe gidelim Niğde'ye
Sorma gardaş hacı hoca Konya'da
Tanıda gör hayran olursun dadaşa
Yiğidimiz boldur Niğde'ye gel harmanda

Dostlar buluşur Mevlana dergâhında
Darılmayın dostlarım bu garibe
Yolun düşerse gönülden sevdaya
Bulursun beni Konya Niğde Erzurum'da

Biz üç dost ayrılmayız bir zaman
Her geçen gün ömürden ayrılık yaman
Hepimiz biliyoruz ki gelecek o an
Hatırlayacak üç dost Mehmet, Levent, İrfan

01.02.2000
Etimesğut

Levent Bilgi

Vatan Çiçeği

Kurşuna değil badem gözlüye vurulur
Sevda vatan sevdası yar hasretinde uyur
Gönüllere paslı zincir zülûf gibi dolanır
Mehmedim vatan çiçeğini yüreğinde büyütür

Selam orta asya'dan gelenlere
Oba oba köy köy vatan için koşanlara
Yalın kılıç çelik kol bu destana yazanlara
Pak alnı zafer için secdeye değen erenlere
Selam olsun Mehmetleri doğuranlara

Levent Bilgi

Vefalı Sazım

Kapatın Şu gavur icadını
Verin bana o vefalı sazımı
Yarım çeker mi benim nazımı
Türkülerde ararım seni
Sevdaya hasret sevgiye a
Gönlüm tele sazım perdeye muhtaç
Yere göge sıgmam goncayla gle
Türkülerde ararım seni
Sevgiye aŐına gönül hasret
Senin için duasız kalmadı mübarek
terk edip gitsen de gönülden uzak
Türküler de ararım seni

Levent Bilgi

Viraneyim

Ben bir viraneyim
Gül bitmedik bağım
Bülbül ötmedik gülüm
Verimsiz bir tarlayım

Aşınmış bir dağım
Susuz akar pınarım
Binbir çiçekli bahçeyim
Olmazsa kelebeği arısı neyleyim

Levent Bilgi

Yaban Güzeli

Git buralardan
Durma bizim ellerde
Aşkın gurbeti olmaz derler
Siladan sevelim yaban güzeli

Gelme gelme köyüme
Havasından suyundan
Gizli bakan gözlerden
Anla beni yaban güzeli

Dağlarda sarp kayalardan
Ovadaki binbir çeşit kırlardan
Bastığım topraktan
Sakınırım seni yaban güzeli

Korkarım yar etmezler
Elden değil yabandan duy sesimi
Gönül isterse dayanır
Uzaktan sevelim yaban güzeli

Levent Bilgi

Yar Deyi Yar Deyi

Karaları bağlama
Göz yaşı döküp ağlama
Hasretlik gider zoruna
Yar ağlayı ağlayı

Yaralarım Yaralarım
Yar deyi yar deyi
Yar ağlarım yar ağlarım
Yar deyi yar deyi

Kederlerin bir gün biter
Umut artar şafak söker
Ağlayanlar bir gün güler
Yar bekleyi bekleyi

Ekmek olsun aş olsun
Yurduna yuvana huzur dolsun
Gayem odur hep mutluluk senin olsun
Yar özleyi özleyi

Levent Bilgi

Yaslı Hatıralarım

Al yazman siyah olmuş
Gönlündeki gülüm solmuş
Bedenin yerini bulmuş
Kapat kalbini sonsuza

Yaslı hatıralarım bu sokakta
Bir çocuk oynuyor orda
Çocuk bu diyor bana amca
Şözlerinde giriyorum tabuta
Gözlerinde giriyorum tabuta

Yaslı hatıralarım bu sokakta
Bir çocuk oynuyor orda
Mutluluk tabut oldu bu canda
Ruhum bir daldan kondu hüzne

Girmezmiyim ben mezara
Her can yatarken toprakta
Arsız bedenim dimdik ayakta
Ölüm bile vurdu bana

Levent Bilgi

Yaşamak

Eh yaşıyoruz işte
Tatlının tadı yok
Acı ise daha acı
Yaşamak buysa
Sürünüyoruz işte
Zaman akıp giderken
Kimıldamak,bense
Geçi ver işte
Anlamsız hareketler
Ödüksüz zaferler
Aman ne biçim hayat bu
Bir öksürük,
Bir hıçkırık,
Bir de gülüş...

Levent Bilgi

Yaşamaya Bak

Faydası yok üzülmenin
Çaresiz geçiyor zaman
Üzülmeye değmez inan
Yaşamaya bak

Gün olur sende seversin
An gelir sende yanarsın
Dünyanın kanunu bu
Alışmaya bak

Vakit bir gün dolacak elbet
Gözün örter bir avuç toprak
Huzur olsun gerisi sağlık
Çalışmaya bak

Hoş tut ki bil hoşnut olmayı
Eksiltme yüzünden gülmeyi
Bil sende rabbin için sevmeyi
Sevilmeye bak

Levent Bilgi

Yaylamız

Yaz gelince başlar yayla telaşı
Ketirden inince çobanlarda olur traşı
İşler yürümez olmayınca obabaşı
Seher vakti pişer yörügün aş

Güneş vurunca erir hasan dağının karı
Bir eşeği iki iti çobanın önünde davarı
Sürüleri uğurlar kızı kızanı ihtiyarı
Göçler giderken kalkar pazarı

Acep nasıl geçer Asbuzu'yu Gilmanas'ı
Göçünen gider bekçisi jandarması
Obalının da dağlıdan olur koruması
Yol verir gönülsüz yılanlı deresi

Namı oldu yayla kim düşünmez mezarı
Kurtderesi'nden akıyor gö pınarı
Adetinen gider kuzu kulağı gelin parmağı
Çiçeklibel'den de çıkar mantarı

Her gün ağlar ağlayan kayası
Karamanı merinosu inletir zili çanı
Sağınca davarı keşik eder bektiğin obası
Akşam olur fakirinde yanar çırası

Her an olur yağmur basar Sivri'yi Nemru'du
Yalınsak gezer sim,sim koyun alır kurdu
İssiz kimsesiz kıraçta kalır yavşanlı yurdu
Kule,saray,tamaşalık bilinmez tarih dolu

Yiyince bir hoş olursun çirişi
Sırtında heybesi bir zaman gelir çerçisi
Soğuyunca havası buyar ölür keçisi
Geçit vermez amansız şahin yuvası

Güz gelince sararlar bendeği
Çadırlar sökülünce toplarlar bucağı
Hastaya ihtiyara şifadır yaylağı
Bir telaşında sonu gelir yılların geleneğiyle

Levent Bilgi

Yel gibi

Bayramda geldi geçti yel gibi
Tadı damağımda kaldı bal gibi
Bir yel esiyor karabelden yabandan
Bir buruk kalkıyor çölden yabandan

Gurbetlikte berbatlık aranmaz
Kırk senelik yaraya dost
Kırk paralık merhem kar etmez
Bir yel esiyor karabelden yabandan
Bir buruk kalkıyor çölden yabandan

Levent Bilgi

Yokuş Yukarı

Gün gece gökte ay
Baharı bulmuş toprak
Sorma, tutuklu tutkulu bedenim
Aciz bir halde gidiyorum
Yokuş yukarı
Ben ben değilim artık
Biz hiç olmadık ki
Bükülmez sandığım inadım
Hırsım tutkulu cesaretim
Meğer hiçbir işe yaramazmış
Bu kapıdan içeri
Yalnız bıraktılar beni
Son günlerde hep gülüyorum
Kimini insandan saymıyorum
Kimseyi takmıyorum
Öyle eğildim öyle eğildim ki
Acizliğimin doğaya karışan aksi
Mısralarımın can simidi yıldızlar
Gökte öyle çok öylesine çok ki
Bu ne iştir
Yıldızlar ne büyük
Ayı kiskandırırçasına
Karpuz gibi parlaklığın bin bir tonu
Ömrüm kışlalarda zamansız yatar
Zaman şimdi acımasızlık besteliyor
Tarihin en katil şarkılarını söylüyor
En iğrenç irinleriyle
Ruhları esir alınmış bir canavar
Yürekleri kemiren kanlı bestesinde
Çıldırta notalar gibi
Girift törpülerde örselenen bir ben değil
Yasaklarda yürüyorum yokuş yukarı
Bu yerde kimsenin anlamadığı duygularda
Yanımda arkadaşım Erdal ve ben
Hücrelerimizde isyanın biri bin parça
Küfür desen alfabede yok
Karanlıklarıdayım anasını satayım
İnadına yıldızlarla bezenmiş gökyüzü
Ayı seçmek zor,
Bu ne iştir, günleri saymak mı?
Ölümden beter kahır
Zaten bana ölmek zor
Canım esir alınmış azrailden
Nasıl olur
Can, can elinde esir
Bütün mantıksızlıkları mantığımın
Tek odalı hücrelerinde
Simsiyah zindanlarına attım
Gardiyan düşüncelerim çaresiz lakait

(13.03.00)
22:00-24:00 nöbeti

Levent Bilgi

Levent Bilgi

Yorgundu

Yorgundu gözleri
perde perde kirpikleri
kirpikleri erik dalları gibi
çığ düşmüştü yanaklarının üstüne
hisleri vardı söyleyemiyordu
göz yaşları yağmur yüklü bulutlar gibi
yeşile çalan bakışlarının ardında göz damlaları
bulutları besliyordu
loş ışıklı odalarda her biri
puslu pencereden seyrediyorum berzahı
sevdaya aktı akacaktı yüreği
gidiyordu gittiği düşlerinden gelemiyordu
düşünde yürüdüğü yollarda ayağı çıplak
pudra kıvamında toprak,yumuşacıktı yüreği
sımsıcak yüzünde yaz sıcağından
pütürlü çatlamaş benzi
mitralyoz gibi çarpıyordu yüreği
serçe gibi minicik kalbinin atışlarıyla
iç sesi birbirine karışıyordu
efeydi,turnaydı ve cesurdu
hep sol yanını gösteriyor
savunmasız kayık gibi gibi çırpınıyor
çırpınıyordu
özlemişti sevdaya yelken açmayı
açamıyordu...

Levent Bilgi

Yusuf gibi

Ne aradın ne sordun
Halim hatrın umrundamı
Hangi derde merhem oldun
Sarıyorum yaram seni

Hem ağladım hem güldüm
Gönül bazen senden usandım
Çarelerin ırağına düştüm
Kör kuyularda yusuf gibi

Kar borandır gönlüm teli
Deryalarda kayık gibi
Sarıyorum gönlüm seni
Gönül evim yıkık,viran gibi..

Levent Bilgi

Zalim Dünya

Viran harabelerde aşkımız çiçeklendi
Hep bu dergahta aşıklar söyledi
Hasrette beni paramparça eyledi
Ah dünya zalim dünya neyleyim seni

Mecnun Leyla pınarıyla çağladı
Emir-i gurbette elimi kolumu bağladı
Bitmez oldu çilem hasret ile dağladı
Ah dünya zalim dünya neyleyim seni

Levent Bilgi

Zehir İçem

Zehir derdimin ilacı getirde içem
Ölüm gelmeden dostumu düşmanımı seçem
Bu yollardan pervasızca geçem
Beni bırakın dostlar ben gidem

Çilelerim derdimden azdı
Şiteklere söz gerek
Çilelere tercüman kalem yazdı
Yazan yazdı feleğinki sır kaldı

Ölüme vesile gerek
Ecel gelmiş zehir içmişim
Ne fark eder ne yazar
Bedenden ayrılmış ruhum

Beni niye doğurdun ana
Hep sitem mi gerek sana
Ararımda seni yana yana
Kısacık ömrümde anacığım desem kana kana

Levent Bilgi